- כאן שנה רבי אין השואל רשאי להשאיל

Rebbee taught here; the borrower is not permitted to lend

OVERVIEW

The משנה taught that if the husband told the שליח הגט, 'retrieve for me an object from my wife', the שליה may not appoint another שליה. From this ריש לקיש inferred that בי in this משנה taught us the rule that a borrower (שואל) may not lend out (להשאיל) what he borrowed to someone else. תוספות reconciles our גמרא with a seemingly contradictory גמרא.

 $-^2$ אפילו למאן דאמר בהמפקיד (בבא מציעא דף לו,א) שומר שמסר לשומר פטור בהמפקיד (בבא מציעא דף לו,א) שומר פטור פרק , a watchman who delivered what he was watching to another שומר, the first שומר if the item was destroyed, the reason is -

שהרי מסרו לבן דעת דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר 3 That since he gave it over to a responsible person, therefore the owner cannot say to the original שומר, 'I do not want my deposit to be in the hand of another', but rather the פטור si שומר –

replies:

נהי דלא מיחייב מכל מקום לכתחלה אין לו⁴ לעשות:

Granted that this 7"מ maintains that he is not הייב, nevertheless initially one should not do this; giving over a deposit to another.

SUMMARY

One can maintain שומר שמסר לשומר and that אין השואל רשאי להשאיל לכתחלה.

THINKING IT OVER

How can we compare the two cases; in our משנה if he gave the גע to another שליח and the second שליח took the object from the woman and lost it, the first שליח will

¹ He cannot make another שליח for perhaps the husband trusts only the original שליח.

 $^{^2}$ The גמרא there explains that this rule holds (according to this מ"ד) even if a שומר שמר transferred it to a שומר and there was an פטור, the ש"ש is .

 $^{^3}$ The question is how we can reconcile that opinion with this which ר"ל states here that כאן שנה רבי that one may not transfer a פקדון to someone else, and presumably he will be הייב for its loss.

 $^{^4}$ רבי merely teaches us that אין השואל רשאי , but there is no indication whether he will be פטור, if he did it.

שני לפטור, therefore in this case the husband is מקפיד that he should not give the שומר מיט, since he will suffer a loss, however by שומר שמסר לשומר עומר, the first אומר אומר שומר (for whatever he is שומר as a חייב even if he gives it to a שומר שני, so the owner does not care that much if he gives it over to another שומר! Why is there a contradiction?!

⁵ We cannot obligate him since he never took the item from the woman.

⁶ This means if he was a שומר חנם he will be חייב for the פשיעה of the second שומר, and if he is a ש"ש he will be חייב for the גניבה אומר, and if he is a שומר he will be אומר for the גניבה ואבידה.

 $^{^7}$ See תפארת יעקב.